

Νέες Ευκαιρίες Απασχόλησης

Σύμφωνα με την ΕΣΥΕ, οι νέες ευκαιρίες απασχόλησης από το 2^ο τρίμηνο του 2000 έως το 2^ο τρίμηνο του 2001 ήταν 133.870 άτομα. (Την προηγούμενη χρονιά, από το 2^ο τρίμηνο του 1999 έως το 2^ο τρίμηνο του 2000, οι νέες ευκαιρίες απασχόλησης ήταν 156.023 άτομα.) Για την περίοδο από το 2^ο τρίμηνο 2001 έως το 2^ο τρίμηνο 2002, θα γνωρίζουμε τις νέες ευκαιρίες απασχόλησης μετά τη λήξη του τρέχοντος τριμήνου.

Αν συνεχιστεί η εικόνα αυτή, ο στόχος των 300.000 νέων ευκαιριών απασχόλησης θα υπερ-καλυφθεί την 3ετία, δηλαδή έως το 2^ο τρίμηνο του 2003.

Σημειώνεται ότι στο ΕΣΔΑ υπάρχει λανθασμένη υποεκτίμηση για τις νέες ευκαιρίες απασχόλησης. Παρακάτω, επαναλαμβάνω τα σημεία που έχω θίξει σε προηγούμενα σημειώματα.

- Η μέτρηση της ΕΣΥΕ είναι η καλύτερη, δηλαδή έχει το μικρότερο πιθανό νοητικό ή κατασκευαστικό λάθος. Αιτία είναι το γεγονός ότι βασίζεται σε πραγματικά στοιχεία των ατόμων που δεν είχαν δουλειά πριν ένα χρόνο και τελικά βρήκαν. Αυτές ακριβώς είναι οι ευκαιρίες απασχόλησης για τις οποίες μιλάμε. Τυχαίνει λοιπόν να έχουμε απευθείας μέτρηση ακριβώς αυτού που ζητάμε. Τελεία και παύλα. (Αφαιρούμε φυσικά τους άνεργους που πριν ένα χρόνο εργάζονταν διότι μας ενδιαφέρουν οι ευκαιρίες απασχόλησης όλου του εργατικού δυναμικού. Δεν θέλουμε να μετρήσουμε ως ευκαιρία απασχόλησης ενός εργαζόμενου την απώλεια

απασχόλησης ενός άλλου). Επίσης, η προσέγγιση της ΕΣΥΕ βασίζεται σε ένα και μόνο ερωτηματολόγιο μιας συγκεκριμένης χρονικής στιγμής, με αποτέλεσμα τα στατιστικά λάθη να μειώνονται.

- Σε αντιδιαστολή, η μέτρηση στο ΕΣΔΑ είναι μια προσέγγιση με μεγάλη απόκλιση, είναι περίπλοκη και επιρρεπής σε δυνητικά λάθη, ενώ με δυσκολία γίνεται αντιληπτή από το κοινό ή ακόμα και τους ειδικούς. Αιτία είναι ότι προσπαθεί να προσεγγίσει τον αριθμό των ευκαιριών απασχόλησης με έμμεσο τρόπο. Κατασκευάζει έναν αριθμό ευκαιριών απασχόλησης από διαφορετικές και ανομοιογενείς πηγές, ενώ συγχρόνως αγνοεί πολλά στοιχεία. Χρησιμοποιεί στοιχεία δύο διαφορετικών ετών για να υπολογίσει την καθαρή αύξηση της απασχόλησης σε ορισμένους τομείς της οικονομίας και στη συνέχεια προσθέτει άλλα στοιχεία για τις συνταξιοδοτήσεις από διαφορετική πηγή. Η έμμεση αυτή διαδικασία όμως,

- Παραγνωρίζει εντελώς τους αποθαρρυσμένους, αφού δεν μπορεί να τους μετρήσει. Ο αριθμός τους είναι μεγάλος.
- Παραγνωρίζει τους αποθανόντες που πριν εργάζονταν, αφού επίσης δεν μπορεί να τους μετρήσει.
- Δεν μετρά όλους τους συνταξιούχους.

Εκ κατασκευής, λοιπόν, καταλήγει σε λιγότερες ευκαιρίες απασχόλησης αφού είναι αδύνατον να συμπεριλάβει όλα τα στοιχεία.